בס"ד

מינהל הסטודנטים

אוניברסיטת **בר-אילן**

מדור הבחינות

מספר סידורי 6006598

מס' מח': 99

שנת: תשע"ח סמסטר: 1 מועד: 1 מטלה: 1.1

קורס: 99111-01 מבוא למשפט עברי

0010002256820000018166 6

המחברת נבדקה ביום: _____

הציון: 97

חתימת המרצה: _____

מס' סידורי 1 מתוך 2 מחברות

הוראות לנבחן

1. עליך להיבחן בחדר בו הנך רשום.
2. הנח ליד המשגיח בבחינה את כל חפציך האישיים כגון: תיקים, ספרים, מחברות, מכשירים סלולריים, קלמרים וכו'. השימוש במחשב נייד אסור.
3. אסור להחזיק בהישג יד חומר הקשור לבחינה/לקורס אלא אם הותר הדבר בכתב על ידי המרצה ורק בהתאם למותר.
4. מסור למשגיח/ה על הבחינה תעודת זהות וכרטיס נבחן חתום ותקף לסמסטר בו מתקיימת הבחינה.
5. **היציאה לשירותים במהלך הבחינה בהתאם להנחיות המשגיח/ה.** נשים בהריון ונבחנים באישור מתאים רשאים לבקש מהמשגיח/ה לצאת. היציאה בליווי המשגיח/ה ובהתאם לנוהלי האוניברסיטה.
6. נבחן היוצא ללא רשות מכל סיבה שהיא מחברתו תיפסל ותועבר לועדת משמעת.
7. יש להישמע להוראות המשגיח/ה. אין לעזוב את חדר הבחינה ללא קבלת רשות. חל איסור מוחלט לפנות לנבחנים אחרים בכל עניין ודבר. **בכל עניין פנה למשגיח/ה.**
8. בתחילת הבחינה מלא את פרטיך האישיים ע"ג המחברת. תלמיד שקיבל לידיו שאלון ואין ברצונו להיבחן, חייב להמתין 1/2 שעה בכיתה מתחילת הבחינה. תלמיד שעזב את האולם אחרי חלוקת השאלונים או לא מסר את מחברתו עד תום הבחינה או מסר מחברת ריקה - דינו כדין נכשל.
9. קריאת השאלון מותרת רק לאחר קבלת רשות המשגיח/ה.
10. יש לכתוב את התשובות בדיו, בכתב ברור ונקי **על עמוד אחד של כל דף**. אין לכתוב בשוליים, הכותב טיוטה יקדיש לה את הצד הימני של המחברת ואת ההעתקה הנקיה יכתוב בצד השמאלי. את הטיוטה יש למחוק בהעברת קו. אסור לתלוש דפים מן המחברת.
11. נבחן שעבר עברת משמעת ו/או אי ציות להוראות הכתובות והנחיות המשגיח/ה יועמד לדין משמעתי.
12. משך זמן הבחינה מצויין בראש השאלון. עם הודעת המשגיח/ה כי תם הזמן, על הנבחן להפסיק את הבחינה, למסור את המחברת עם השאלון ולצאת מאולם הבחינה. מחברת שלא נמסרה בתום ההודעה לא תיבדק.
13. אחזקת מכשיר טלפון סלולרי (אפילו סגור) ברשות הנבחן, מביאה לפסילה **מיידית** של הקורס.

בהצלחה!

שנה"ל תשע"ח סמסטר ב מועד א

מס' קורס 99-111-01

מחלקה משפטים תאריך 12.2.18

המרצה ד"ר יצחק תקה

מבחן חלק (אם הבחינה בשני חלקים) _____

ועדת המשמעת מזהירה!

נבחן שיימצאו ברשותו חומרי עזר אסורים או ייתפס בהעתקה, ייענש בחומרה עד כדי הרחקתו מהאוניברסיטה.

הוראות לנבחן בנושא סריקה:

אין לכתוב במחברת בעפרון. יש לכתוב בעט בצבע כחול כהה או שחור בלבד. אין להשתמש בנוזל מחיקה (טיפקס).
אין לכתוב בשוליים משני צידי הדף. מחברת בכתב מרושל משפיעה על תוצאות הסריקה.

שם לבן השולים יחתכו לפני הסריקה. לכן אסור מוחלט

בס"ד בעזרת ה' נעשה ונצליח! ☺

7

טיוטה:

חלק ה':

שאלה מס' 1:

יש לשאול כאדם של בינה בדבר חכמה, רובה לשלם את חומר מיד ולא כה כל הזרקה בזמיר.
בשביל זה השאיפה היא חוברת לנשמה הרוחה ולא יכולה לקנות.
לפי מקרה שהו נקבעה חלקה שמן שמן של שני אחים, נפרש ב' בעצם:

(1) ~~בחלקה~~ מדבה מוסרים ולא משפטים

(2) מדבה משפטים רק בזקרה שבה קשטה בין שני אחים שותפים.

(3) מדבה משפטים בכל מקרה.

לפי סעיף ב' יש מדבה משפטים לפי הבעיה בהתחדש כה כדי לעצור הרשע והחוה. לפשר משורת הדין.
דמות הרשעים לא מבדר בלבד ~~בלבד~~ בעיקר בדבר מחברים בקול חופש המיוחל הה לאנוויות. הם בוי הדין
אך איך לפי החוק הישראלי?
בדבר ראשון כה הוא חוק ולא חוק ת"ש.
בדבר שני, ביניהם בחלמות בינה -
מנהג -
הקנות הקהל -
מצדו לכן, לפשר משורת הדין ~~בדבר~~ ~~שאלה~~ לאה הסטיה שראוהן יהל את הזמן ומי שיקבל
עוד לאחר שפרחל אין רוח הזקנים נמה הוא אין בשבר משפטים אך.

שאלה מס' ב:

א. באופן חיובי, הוצאת המאמר לאור. ציבור.
אלו ואלו דברי אלוקים חיים ובכלל
ב. בשלב הפלגה בעצם אמר - הלכה כבית הלל.

ג. בגמרא לא הוי מאלוקים עד שהגיעו אליהם. הלל ושמאי שם מישהו כל בארץ.

שאלה מס' ג:

א. לא מספר ולא מאמר. אך יש עצות באמרות שלגבור לאחר המאמר המאמר!
ב. כה תלמוד שעסקו לשיה מסיט והנהגתו כבקו

ג.

בהצלחה רבה עשה ונצליח !! ☺

חלק א -

1. רבי יוסף קארו כותב אודות שני חיבורים אלו בהקדמה הבאים:

הבית יוסף - ספר הלכות, כלומר, ספר שבו מובאים המקורות **[illegible]** של השולחן ערוך ההלכה, הסוגיות הנוגעות בהלכה, הדעות השונות.

השולחן ערוך - ספר פסקים, כלומר - ספר שבו מובאים פסקי ההלכה בקצרה כמאמר ובורה. כמה פעמים יש לנתוץ, אלא המקורות, הדעות. לא יבוא מחוסה ולמדת ההלכה ולא **[illegible]** מוצפרים מקורותיה והסוגיות שבגינן משיקולות לפסיקתה. ההלכה מתאמת בקצרה כמאמר בלשון קלה ובורה וכל אחד ואחד **[illegible]** מבינה.

כדי להבין השוק הבא דעות של שלושה אחרונים: רמ"ק, הלל, בהש ומפרש לפי הרוח. בסוגיות בין אחד מהאחרונים כאלו לא מביע דעה הוא מוסיף בעות נוספות להבנה. (לחד השוק הפסקים מובאים לא דעה נוספת אין, ישנם **[illegible]** הלכות שאין הבאה דעה נוספת)

2. השוואה בין הגלות הבבלי הגלות הירושלמי:

א. הגלות הבבלי נכתב בכל ע"י **[illegible]** אמוראי בבל בינתים בגלות, רב אשי, רב תפלא, רב הונא. **[illegible]** רב ושמואל והגלות הירושלמי נכתב ע"י אמוראי ארץ ישראל: רבי יוחנן, רב אינא.

ב. הגלות הבבלי נכתב בקשר כ-300 שנה מן הסתם 500-200 לספירה בעוד הגלות הירושלמי נכתב מקום יותר בשנים מסה לספירה ונכתב כ-150 שנה.

ג. שפת הנוסח שבגמרא בגלות הבבלי והגלות הירושלמי שונה.

ד. בגלות הירושלמי ישנם מסכתות הנמצאות בגלות המקומות יש (כמו בבבלי בעמ)

שלא נכתבו בגלות הבבלי.

ה. בשם מתלוקת בין הגלות הבבלי לגלות הירושלמי בגלות הבבלי מרבים משא ומתן בהרבה: בגלות הבבלי נמצא יותר ולים לבין בפסקי ההלכה.

ו. הם מקורות של הלכה בין בבל לבין בגלות מופיעים דעות של אמוראים מן מקור אחרת.

בס"ד יהי ה' עשה ונצליח! ☺

3. מדרש יפה היינו מדרש שפורש את הפסוקים קצרה ~~[illegible]~~ כמו ~~[illegible]~~ שלמדנו זה הלכה שלא השתמשנו מהמשל.

לדוג: פרשים את כל הדברים שמורה. אבל בפעם שאומרים המילה יהודה נלמד משהו נוסף, יש פיקוד של תמים מעין המאמר.

מהפסוק "כבד את אביך ואת אמך" - נלמד לכבוד אמים גדולים. הוא גורמת לריקוי.

מהפסוק "את ה' אלוקיך תירא" - הוא חלוקה על ריקוי, יראת מלאכי תמים.

מדרש תקיים היינו מדרש שלמד דרך פשוטה הפסוק את הדרך שזה יש לקיים את המצוה בפרטיה. 2-

2- דוגמא למקום (שם הקב"ה לא מדויק)

בהצלחה רבה ה כשלה ונצלים! ☺

חלק ב -

שאלה מס' 1:

הדין עסוק בהלכה "בינא דבר יצבא". לפי ההלכה כשאדם אומר שלא שבועלוגו ושנה כבוד קדימה לשאול בקטיב הנכס. הורה בל לאה מה השרשים של הלכה.

בדעת שאלה ובאמצעי עשרה ומאשרי נמה מיבבר להיות מתוח מ הורה והמלוה אחיה, לכתוב מקום ללגה כשבר "בינא דבר יצבא". (מסכם ל ל האבה בחבר ולאה חובה לשלם אות הבחר שחוק לשם לי שבחר להות המוכה) בשאלה היו האם כשיש קונה יש לבטוח עין לא לקנות בגלל בן מה של כשבר קדימה?

נחלקו הדעות לאן חקרה שקו נבבות בקלות ל קרקע בן שלא של שני אחים/ שותפים לאדם אחר האם יש לבטוח ל הקונה לעצב אות השלא ולאבדו לאחים/ שותפים. הדעות הן כבלהלן:

א) ישנה חובה אוסרים ל הקונה לעצב אך לא חובה משפטית, הוא מבטל דעתשון אך אינ אין לבטוח עין לעצב (הרמ"ם)

ב) מאחרה כשבבי מה כאושר הקרקע הוא בין קרקעות של אחים/ שותפים ישנה חובה משפטית ונמן לבטוח עין לעצב אך במקרה אחר- ישנה חובה אוסרים בלבד.

ג) בכל מקרה לא משנה מ השרשים ואם הם שותפים/אחים לא) ישנה חובה משפטית ונמן לבטוח עין לעצב. (הרמ"ם) אם כך, לפי בעלה ל אל הרמ"ם הדבקה במקרה שלנו ל לי לאב לאה אות קשר השלא. אך נמן לומר הם כי לי עין לא בכסף אות הקרקע ובמקרה שבבן הקרקע כבר נכשה. בנוסף, לי יכל לטען נתבע אחר מאחר ו כבר הוקם אחר ואיבד אבל ולכן בטול הקנין בשלב זה ומהא לא ראוי לפי הכמים לאן לעצב נמה הימנו". ולכן לפשר אשורה הבן הוא בסיבה לאב לא לבטוח אות הדרה. אין בשבר משפטית לקיים אות הבקלה אך בן חובת אוסרים. (לאה המאה לפי שראמן יכל אות מזוא בשבל שמם) בנוסף, הכל בינא בבר יצבא הוא כה לעשות "הישר והטוב" ולאב לשמן אות בבוחנו אך כמובן כל עלה בה לא בדבר באחר. מבחר לי יטען כי לאחר הבבאתו ל מזא מבול האשה ומאמן שהבן לו ולכן הבבות לא הקיבות. המוכן הישראלי לא אבר מסרבי בבר יצבא אשה שמוכר המבבר ושיוון הבמאמרים בבר עין, הם בבר בדין בניך לפעל עפי המוכן הישראלי מאחרה בכן?

בס"ד מה נעשה ונגלה !! ☺

הישראל ישנו הלכי חוק. [illegible] אין חוק השולל ישיבות אבל בינא דקר אינא. אלא אנשר לעצן
ט לה סובר אבל מנסה הרצים את השאיון.

שנראה, שהמן אבל [illegible] הנשארות השלום להלכה בחוק הישראלי ההלכה:
מאחלף בינו בהלכתא בינא - שואל אחר בשאינא כי יש לנהוג לפי הדין הנוהג באמלכה. לפי הדין - מקלף החיוב
מא אבקשות של המלך ע"י הקרקע ולכן צריך לעשות אבל צווה. לפי דעת רא-אזלי הטה לא שייך לגלגל
ונגיל מא אלמן שבא הקשור ע"י הטה מא על מלך ולכן הישראל לא מאקים בינא בהלכתא בינה. לפי המקבל
והרשב"ם מקלף המא מא אקבלת סמכות הלך ע"י הצאצאים. לפי דעת רא-אזלי ישנה קבלת סמכות על הנכדים ולכן
המדינה מאקימה. לפי רש"י מקלף המא מא מתנות חכמים ולכן רק בהתלהב שם חכמים יש לקבל אבל המוק הישראלי.
מאחלף אנהג - [illegible] מאקים שבהלכה לא מסתלק ישנה אנשרות על לנהוג לפי האנהג. ישנם דעות שאנהג
מא מתיר וישנם דעות שאנהג אינו מתיר. [illegible] בכל מקרה, אנהג לא יכול לסתור אבל בינו המדינה.
לכן, נראה לקבל אבל חוק מלכי כאנהגים אך באמרה כה ואנהג סובר אבל ההלכה הוא לא מקבל.
מאחלף מקנות הקהל - הקהל יכל לתקן תקנות שיהיו מתקבלות. שמן כי לבאור נבחרים מהקהל שהם יקבלו
אבל ההלכות ומקנו אבל המקנות. נראה לבאור אבל חברי הנפש כשבחרו הקהל לנכון כה. ישנם דעות שמקבל
הקהל מתיקות כי אבל הרבים וישנם דעות אחר. ישנה דעה שאומרת שרק באמרה שמתיר לקבל אבל
מבעל הבית הוא מתיר כי להחליט. בנוסף ישנה מחלוקת לגבי הסכמה של איש [illegible] תשובה. ישנם שטוענים כי
מקבל הקהל מתיר הסכמה של איש חשוב (בקהל בארה ובהלכה) ■, ישנה דעה שאומרת שרק בחקרים של מאגדות
מקצועות וכ"ש כרך בגיל רבי ויש הטוענים כי אין צורך באישור.
לפי הדעות השונות נראה לבאור אבל המוק הישראלי [illegible] כמתיר או כלא מתיר. בנוסף לזה יש דעות
אבל הדעות שהמוק הישראלי מתיר ולעומת זאת מצד אבל הדעות שסומכות ע"י המוק הישראלי אינו מתיר.
לדה מצד שלפי "ועשית הישר והטוב" יש לבית לה לקנות אבל הנכס שמצאו לה כיבולת הלבדים.
לה לפי הדעות שסומכות שבמקרה זה אין חובה משפטי לבית לשמן ישנה חובה אחרת. נראה שבמקרה זה
ישנה חובה מוסרית לבית ולעזה כדי שאדם לאבל אבל ולבלה ליד הנכדה לפי המצוה "ועשית הישר והטוב".

בהצלחה חמה ה שעשה יצלחת! ☺

שאלה מס' 2:

א) הנושא מגיחים לאמצע המלחמה כ"סיבה יצאת מלבי לאור והיוצא האיב, כלומר- הנושא סיבה טוב המלחמה היא חיובית ומרמזת לחיבור לבאות לאור. בדעת השניות גם יש מוקדות לטוב הבדיים ולהבנת גלמוד בצורה יצירתית ע"י הקשרת קושרות ובלתי סמוכות. לעומת, חברה של המלחמה היא מרוד האיבה ולומוד עמוק שוקל אל האיבה. על כן, אמצע המלחמה נמצא בעיה.

ב) מעניין לשאלת האיבה הלכתית, נראה כך הקטע מדגים כ הנושא סיבה שיש אמת אחת. ע"ל הדעת הרבות, הסמוכות והקושרות-מהמיה הלכתי ישנה הלכה אחת.

טעם לבחירה ובלה לעמדה כי דרך המלמדתם של הלל ושמאי. ע"ל מחלוקת כי כלומר "אלו ואלו דברי אלוקים חיים" - כלומר, גם דברון של הלל וגם דברון של שמאי הם דברי אלוקים. אך אלה על כ"ז כן יצאה יוצר קול מהשמים ומזרה "הלכה כבית הלל". כלומר- הדעות השונות מחלקות אחת את השניה וכן כולן דברי אלוקים חיים אך מעניין להלכה ישנה הלכה אחת שאותה חייבים לקיים.

ג) מעניין לאמצע המלחמה

מיידית בהלכה עליה אחרת, ישנם שאומרים שאמצע המלחמה היא שלום. מדאר שלא היו מחלוקות בישראל בעבר ואמצע המלחמה הלה מאוד מאוד מאיומים של הלל ושמאי לא שמשו מ"ל בזמנם. כלומר כאשר תלמידיהם של הלל ושמאי לא נהגו כמוו (הם לא לימדו מה שרבם או לא מיקדו אות מקומם כמוו) הלה המלחמה בישראל. כלומר- אמצע המלחמה היו שלום ואין הלה מתנגדות לה הזה של תלמידים.

מעניין לאות הלכתי-

ישנם שאומרים כ אין אות הלכתי אחת אלא ישנן תשובות לכל דעה ודעה. בפסיקות השונות גם בדעות שאינן המקבלו להלכה יהיה מקום ושימוש-

יש הסוברים כ מאוש להלכה הנכרת כאות הלל אך לעתה לזמן יהיה כאות שמאי. כלומר, לא רק שישנה תשובות לדעת של שמאי כדי לתת את המשמעות הלכה של בית הלל אלא ישנה תשובות מדוע שתשובות שונות (כמו לעתה לדוגמה) ישמשו בדעה זו.

בהצלחה, גולן ואלון רכס

פרינט בע"מ
טל. 03-5604070

בס"ד

מינהל הסטודנטים | **מדור הבחינות**

אוניברסיטת בר-אילן

מספר סידורי 6008613

המחברת נבדקה ביום: _____

הציון: _____

חתימת המרצה: _____

מס' סידורי 2 מתוך 2 מחברות

99

הוראות לנבחן

1. עליך להיבחן בחדר בו הנך רשום.
2. הנח ליד המשגיח בבחינה את כל חפציך האישיים כגון: תיקים, ספרים, מחברות, מכשירים סלולריים, קלמרים וכו'. השימוש במחשב נייד אסור.
3. אסור להחזיק בהישג יד חומר הקשור לבחינה/לקורס אלא אם הותר הדבר בכתב על ידי המרצה ורק בהתאם למותר.
4. מסור למשגיח/ה על הבחינה תעודת זהות וכרטיס נבחן חתום ותקף לסמסטר בו מתקיימת הבחינה.
5. **היציאה לשירותים במהלך הבחינה בהתאם להנחיות המשגיח/ה.** נשים בהריון ונבחנים באישור מתאים רשאים לבקש מהמשגיח/ה לצאת. היציאה בליווי המשגיח/ה ובהתאם לנוהלי האוניברסיטה.
6. נבחן היוצא ללא רשות מכל סיבה שהיא מחברתו תיפסל ותועבר לועדת משמעת.
7. יש להישמע להוראות המשגיח/ה. אין לעזוב את חדר הבחינה ללא קבלת רשות. חל איסור מוחלט לפנות לנבחנים אחרים בכל עניין ודבר. **בכל עניין פנה למשגיח/ה.**
8. בתחילת הבחינה מלא את פרטיך האישיים ע"ג המחברת. תלמיד שקיבל לידיו שאלון ואין ברצונו להיבחן, חייב להמתין 1/2 שעה בכיתה מתחילת הבחינה. תלמיד שעזב את האולם אחרי חלוקת השאלונים או לא מסר את מחברתו עד תום הבחינה או מסר מחברת ריקה - דינו כדין נכשל.
9. קריאת השאלון מותרת רק לאחר קבלת רשות המשגיח/ה.
10. יש לכתוב את התשובות בדיו, בכתב ברור ונקי **על עמוד אחד של כל דף**. אין לכתוב בשוליים, הכותב טיוטה יקדיש לה את הצד הימני של המחברת ואת ההעתקה הנקיה יכתוב בצד השמאלי. את הטיוטה יש למחוק בהעברת קו. אסור לתלוש דפים מן המחברת.
11. נבחן שעבר עברת משמעת ו/או אי ציות להוראות הכתובות והנחיות המשגיח/ה יועמד לדין משמעתי.
12. משך זמן הבחינה מצויין בראש השאלון. עם הודעת המשגיח/ה כי תם הזמן, על הנבחן להפסיק את הבחינה, למסור את המחברת עם השאלון ולצאת מאולם הבחינה. מחברת שלא נמסרה בתום ההודעה לא תיבדק.
13. אחזקת מכשיר טלפון סלולרי (אפילו סגור) ברשות הנבחן, מביאה לפסילה **מיידית** של הקורס.

בהצלחה!

ועדת המשמעת מזהירה!

נבחן שיימצאו ברשותו חומרי עזר אסורים או ייתפס בהעתקה, ייענש בחומרה עד כדי הרחקתו מהאוניברסיטה.

מס' קורס 99-111-01

מחלקה משפטים תאריך 12.2.18

המרצה בר יעקב מגה

מבחן חלק (אם הבחינה בשני חלקים) _____

הוראות לנבחן בנושא סריקה:

אין לכתוב במחברת בעפרון. יש לכתוב בעט בצבע כחול כהה או שחור בלבד. אין להשתמש בנוזל מחיקה (טיפקס). אין לכתוב בשוליים משני צידי הדף. מחברת בכתב מרושל משפיעה על תוצאות הסריקה.

מספר סידורי 6008613

אוניברסיטת בר-אילן

שובר השתתפות בבחינה

מס' המדבקה _____

מחברת מס' _____ מתוך _____ מחברות

שם המשגיח _____

שם הסטודנט _____

מס' ת"ז _____

מחלקה _____

מספר קורס _____

תאריך _____ שעה _____

שם המרצה _____

אנא אל תכתבו בשוליים. אם לכן השוליים יחתכו לפני הסריקה, לא, חל איסור מוחלט לכתוב כאן.

בס"ד כשה' עשה ונצליח :)

שאלה מס' ג':

א. הקושי איום מאוד והגדול ביותר הוא שבדר"כ יש מקרים שבהם אתה מתקלקל מתוך
אי-יכולת לבחירה? כלומר איך מתקלקל מישהו שלא נכפה עליו האדם ביותר המתוק של אי-יכולת בחירה?
הנוסף הוא מאוד קשה עם הקושי שאדם לא רוצה לחטוא ולא לעוקץ אין הרבה אנשים בעולם אלה שלא יכולים
ב. הגדרת חיות שמה הקושי קיים שמה אומר שהוא אומר שהלמה הלילות מדברים
על שיחות ומנין לאשה קטנה ועקרו בעלי אבר לפר ע שעה ה' הקבאים נשמו מדרש קטנים.
ג"א, שהלמה אלו הן הלמה מצאתיהן (בשיחה לאשה קטנה) שנעשו רק מאמין הקבאים.
הקבאים לא מלמד את הלמה אלא כן כאמו את מה שמדבר אבר לבר. מה לא הלמי מלמד אלא אין מצוה שנעשו לאשה קטנה.
ג. ישנן שאמרים ע בעל ה' הגדרת חיות אך ישנם שאולים הטענה כי לאדם מן אדם
מדבר רק ע' המדים בכנסת המקלקלים לעיבוד - "לא בשמים הוא".
לפי הפשוט על תשובה של ע"ר ישנן לאדם כי מצוה לא מקבלת לפי אומרת ולפי מהות
אלא לפי מה מין ומשכל של הבנים בהאדם, לפי בעל הדעה והבריאה שקבלת האדם מקבל בין.
בנוסף לכך ניתן לאדם מה בעל של הכוונה שמתבטא ע בעל ה' הגדרת חיות כי מהבנ מן
אדם, המצוה מתקלקל ע"י מהמים ומשאיר כלומר- מה בכך מהמה אלא בכך ומשכל האנושי.
כמו כן, ניתן לאדם כי באמצעות של הלל ושמאי גם קל הכרע את האמצעות.
לפי הקשן על לא מפל לא מצוה ישנן מה בעל ה' הגדרת מעם כי אסור להפל וכל הנפש בה על מצוה שנבר
ג. ישנם שטענים כי "לא תפל לא מצוה" בה כן בתוך הגדרה כלומר, אומר לחבש מצוות תלמוד
אך אסור לשנות לבדן בתוך הגדרה עצמה. לשלי 5 מושם מקום ל מושם. (רש"י)
ד. ישנם שטענים כי האסור להפל ולעוקץ בה ל' הזן הקם ומשנה- לתמים ולפסוקים אומר להפל
ולעוקץ.
ה. ישנם שטענים כי האסור להפל הוא מופנה ל מצוות הגדרה אך אומר להפל מצוות מדברי תמים.
כלומר, אסור לומר שהמופשטות הן בהגדרה אלא יש לומר מהן בהקשר. (רבי"ם)
ו. הסבר ע הנוגע ל עניני נתקי תמים. כלומר אדם אומר לתמים מה אלעזר שדבר לחבר, כ אלעזר עשה
מעשים של עלי הדרך שעקיצ ומים שנעשו לאמריהם, קנוות הדבר הנלמד ואל הבר קל יבאר מלמה שהלכה מיוחד אך
בכל הלכה הובנה לפי הדרך אשר שלא בשמים הוא". ויש לנעוץ ע כי הדרך האקולגלה לחנו אולם

פרינט בע"מ
טל. 03-5604070